

Un circuit de Catalunya, una oportunitat per a les comarques gironines

Daniel Tarradellas i Redon (*)

Fa unes setmanes, va entrar al Parlament de Catalunya una proposició no de llei signada per cinc diputats del Grup Socialista, entre ells l'alcalde de Girona i el sotassignat, referent a la creació d'un circuit permanent de velocitat per a motocicletes i automòbils. Per als lectors no afeccionats a l'esport del motor, aquesta iniciativa pot ésser considerada un tema menor i àdhuc allè als interessos de les nostres comarques gironines. Voldria amb aquestes ratlles argumentar a favor d'aquest equipament esportiu i de l'oportunitat que tenim els gironins d'obtenir-lo.

L'esport del motor a Catalunya, d'un temps ençà, no ha tingut el tracte que es mereixia. Les raons són principalment tres: 1) La crisi del sector i l'augment de preus dels vehicles ha dificultat la pràctica generalitzada de proves. 2) Aquestes dues modalitats han estat considerades públicament com a elitistes, malgrat que d'un temps ençà això no és necessàriament cert comparativament amb altres modalitats. 3) Les necessàries mesures de seguretat per a pilots i espectadors que les federacions imposen a les proves, han provocat justificadament la prohibició d'alguns circuits poc segurs. Aquest és el cas del de Montjuïc, que en les últims anys, malgrat l'esforç de l'Ajuntament i els organitzadors, no reuneix les condicions necessàries per celebrar-hi proves de categoria.

S'imposa, per tant, malgrat el retard irrecuperable, que els poders públics, entitats i aficionats assumeixin per a Catalunya el circuit que necessita, i, fugint de posicions poc consistentes, arribar a construir una instal·lació digna i condicionada a les normes internacionals.

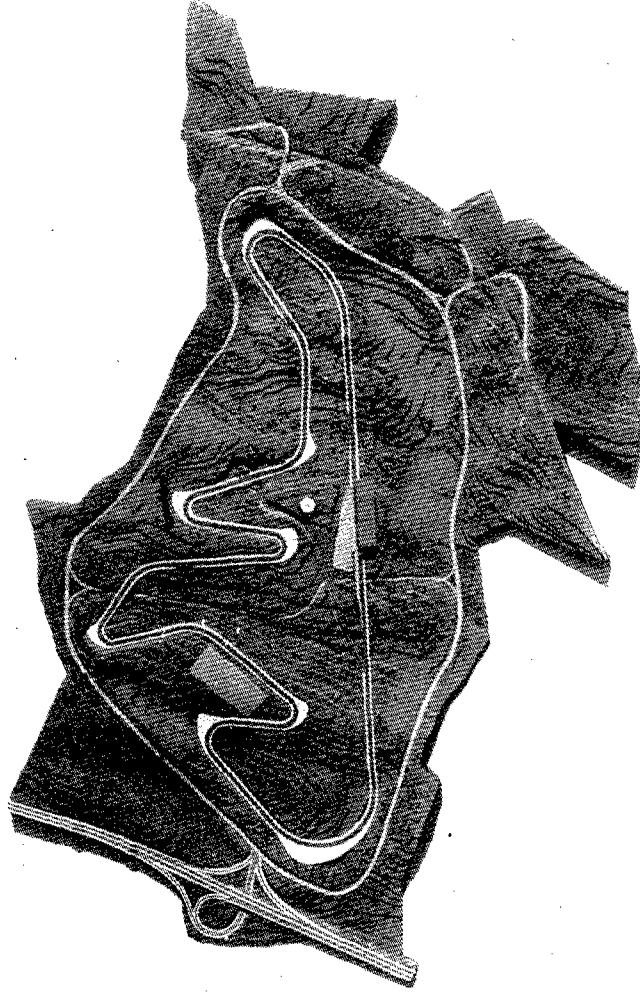
Una instal·lació d'aquest tipus tindria els avantatges següents:

a) **Esportius:** 1) Garantir la pràctica generalitzada d'aquestes especialitats als aficionats de Catalunya. 2) Possibilitar l'entrenament dels pilots del nostre país que gaudeixen de reconeguda vàlua en el món del motor. 3) Recuperar a Catalunya les proves de prestigi internacional.

b) **Econòmics:** 1) Potenciar la indústria del motor a Catalunya. 2) Creació d'una indústria auxiliar de competició. 3) Potenciació turística de la zona on se situï. 4) Reclam publicitari de primer ordre.

c) **Projecció internacional:** És una plataforma inimitable de potenciament de Catalunya dins la immensa òrbita periodística que incideix en el món del motor.

Cal esmentar que un circuit permanent no només té activitats en les proves de prestigi, sinó que funciona regularment en competicions de promoció i també com a terreny de prova a les marques i escuderies més prestigioses. Té, per tant, una rendibilitat esportiva, econòmica i social molt àmplia, en la mesura que la instal·lació reuneixi les condicions adequades del circuit permanent de velocitat.

D'acord amb aquest plantejament, cal trobar l'entitat que per un costat pugui assumir la creació del circuit i el seu bon funcionament, i per l'altre aconseguir, amb llur prestigi, la possibilitat que les federacions internacionals autoritzin les proves més prestigioses (F-1, grans premis de velocitat, resistència, Campionat Mundial de Marques, etc.). És evident que aquesta entitat existeix a Catalunya: el Reial Automòbil Club de Catalunya, que des de fa temps té un projecte de circuit a Caldes de Malavella —Girona— amb terrenys de propietat, i que fins ara no ha reeixit per diferents problemes administratius i econòmics.

El prestigi de l'entitat, la ubicació immillorable dels terrenys (a 10 km. de l'aeroport, al costat de la N-II, l'A-17 i RENFE, a pocs quilòmetres de Barcelona, Costa

Brava i França), que ja tenen la qualificació urbanística adequada, la necessitat d'un equipament d'aquest tipus, i atès que no hi veiem cap altre projecte viable, imposa una actuació institucional encapçalada per la Generalitat de Catalunya i amb la col·laboració d'altres institucions i entitats afectades a fi de portar a bon terme aquest ambiciós projecte.

Per aquest motiu, proposem la següent proposició no de llei:

—El Parlament de Catalunya insta el consell executiu a coordinar l'Ajuntament de Caldes de Malavella, el Govern Civil de Girona, el Reial Automòbil Club de Catalunya i les federacions catalanes d'Automobilisme i Motociclisme, a fi d'estudiar i ajuntar esforços per a la creació d'un nou circuit permanent de velocitat a Catalunya.

Amb aquesta iniciativa parlamentària vaig voler donar per acabada una llarga època de gestions personals dutes a terme en l'anterior legislatura, sobretot amb l'Ajuntament de Caldes de Malavella i el Reial Automòbil Club de Catalunya. Ara calia donar-hi l'impuls institucional que el tema mereix, i aprofitar la predisposició que els diferents estaments implicats tenien per tirar endavant un projecte d'equipament dels més avançats i complets del món.

El circuit de Catalunya estic convençut que es farà aviat, i me n'alegraré molt, com a català, com a afeccionat i com a impulsor més dels milers que hi ha al nostre país. L'interrogant, que em preocupa com a gironí, és si es farà o no a Caldes de Malavella, perquè aquesta instal·lació té d'altres festejadors a Catalunya, lògicament més a prop de Barcelona. Evidentment que la creació d'aquest equipament no exclou la possibilitat que se'n facin d'altres, tant de bo!, però sincerament no veig que el nostre país pugui tenir a curt termini dos o més circuits amb categoria per celebrar-hi proves de rellou internacional.

Després de les vacances es debatrà a la Cambra catalana aquesta proposició no de llei, que coincideix bàsicament amb el criteri de la direcció general d'Esports de la Generalitat, en la necessitat de construir aquest equipament. Seria una llàstima que els diferents estaments i entitats de les nostres comarques no aprofitessin aquesta oportunitat de tenir-ho a casa nostra. Em consta l'interès de l'Ajuntament de Caldes i l'afany del seu alcalde a garantir els legítims interessos de la població, que no són contradictoris amb un circuit si la instal·lació i accessos es fan degudament. En aquest cas, Caldes, les comarques gironines, la indústria del motor i els afeccionats hi sortirem guanyant.

(*) Diputat socialista al Parlament de Catalunya.

L'UL DE BOU

Vilabertran; Música, Art i Cultura

Sota el nom oficial de IV Festival Internacional de Música de l'Empordà, s'hi engloben un conjunt d'actes culturals que fan d'aquest festival el més representatiu de l'Empordà.

N'hi ha prou amb una ullada al programa per adonar-se del magne esforç que representa coordinar les diferents mostres que s'hi ofereixen. La música començarà dissabte vinent, dia 25 d'agost, i acabarà divendres, 28 de setembre. Fora del primer concert, que tindrà lloc a la plaça del Fort del conjunt monumental, els altres sis tindran com a escenari l'incomparable marc de l'església de Santa Maria de Vilabertran, coneguda popularment com «la basílica de l'Empordà».

L'expectativa musical no s'acaba pas amb la música clàssica: al mateix marc inaugural, el 15 de setembre podrem veure-hi actuar dos representants de la Cançó, Josep Tero i Lluís Llach, com a mostra «d'allò que és el fet cultural a la nostra comarca». En Tero i en Llach —llegim al programa—, dos xicots nascuts al bell mig de l'Empordà, seran, juntament amb el ja tradicional concert de Gonçal Comellas (actua al concert n.º 4), els qui ens portaran la música empordanesa.

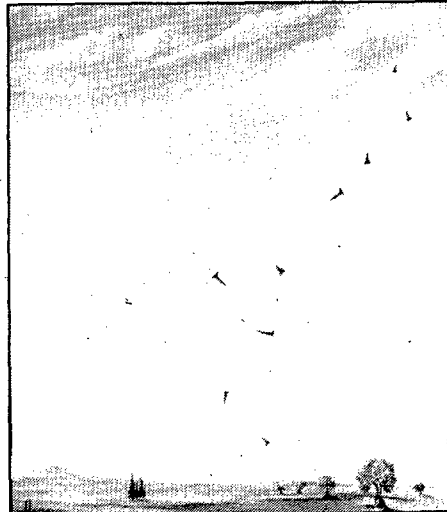
Tampoc no s'oblida la mainada: amb

el títol «Els infants al Festival» s'ha programat una actuació de la popular escola de dansa barcelonina «Roseland Musical» que, a manera de retaule, presentarà la història i evolució de la dansa.

El segon bloc, l'artístic, consta d'un conjunt d'exposicions d'autors empordanesos:

Diumenge vinent, dia 26 d'agost, s'inaugura l'exposició de pintura «Evarist Vallès», a la Sala Gòtica de l'antic monestir, i també una mostra de 101 fotografies documentals de l'Empordà, obra d'en Meli, a la capella de Sant Ferriol. Una tercera exposició, titulada «La ciència a l'Empordà», podrà ser admirada al claustre del monestir. En aquesta dimensió artístic-literària cal destacar l'exposició de pintura d'en Lluís Roura titulada «Els pobles de l'Empordà», que podrem admirar a les sales de l'antiga biblioteca, Sala Capitular i celler, a partir del 30 d'agost. L'endemà, a la primera d'aquestes sales, tindrà lloc la preparació del llibre que porta el mateix nom, on les il·lustracions d'en Roura troben el seu complement en els textos literaris de la Montserrat Vayreda.

No podem tampoc deixar d'esmentar l'exposició de quadres de la «Suite Figueras» que durant tot el mes de setembre podrem veure al Museu de l'Empordà, de

L'obra d'Evarist Vallès que encapçala el programa del Festival de Vilabertran.

Figueres. Aquesta exposició conjunta de Josep Ministral i de Pujolborja també es recull en un llibre, editat per les Jovenuts Musicals de Figueres. Els textos són d'en Jordi Jordà i en Francesc Cruanyes.

En parlar de les presentacions de llibres hem entrat, de fet, en el tercer bloc, l'històric-literari, que s'inicia també diumenge vinent amb la primera lectura pù-

blica de l'obra de Carles Fages de Climent titulada Empòrium, la de les tres muralles, a la Sala Gòtica. El pes cultural de l'Empordà es manifesta a través d'un impressionant desplegament: Joan Vallès i Xirau l'onze de setembre parlarà sobre «La ciència a l'Empordà», el vint-i-dos, en Sebastià Delclòs, el conegut «Pitruc», infatigable escorcollador del nostre passat històric-monumental, disertarà sobre «Les Alberes»; el 29 de setembre a càrrec d'en Meli, titulades «Visions de l'Empordà». Citem finalment el llibre de Maria Mateo i Ferrer titulat «Wagner», el romanticisme i l'estètica de l'angoixa, editat també per les Jovenuts Musicals de Figueres, la presentació del qual tindrà lloc el 2 de setembre.

El darrer acte d'aquest polifacètic festival de música és també singular: la representació de l'obra teatral d'Adbó Terradas titulada «El rei micòmicó» a càrrec del Taller de Teatre de la capital de la culta i esbatanada tramuntana.

En conjunt, podríem dir que «hi ha de tot, i força». Que hom espera una resposta entusiàstica a aquest conjunt de propostes culturals que, una vegada més, tenen com a escenari les terres empordaneses. Ja n'anirem parlant.

Joan Carreres i Péra